Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A BIZOTTSÁG 1019/2002/EK RENDELETE

(2002. június 13.)

az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról

(HL L 155., 2002.6.14., 27. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 1964/2002/EK rendelete (2002. november 4.)	L 300	3	2002.11.5.
►M2	A Bizottság 1176/2003/EK rendelete (2003. július 1.)	L 164	12	2003.7.2.
►M3	A Bizottság 406/2004/EK rendelete (2004. március 4.)	L 67	10	2004.3.5.
►M4	A Bizottság 1750/2004/EK rendelete (2004. október 8.)	L 312	7	2004.10.9.
►M5	A Bizottság 1044/2006/EK rendelete (2006. július 7.)	L 187	20	2006.7.8.
►M6	A Bizottság 632/2008/EK rendelete (2008. július 2.)	L 173	16	2008.7.3.
►M7	A Bizottság 1183/2008/EK rendelete (2008. november 28.)	L 319	51	2008.11.29.

▼B

A BIZOTTSÁG 1019/2002/EK RENDELETE

(2002. június 13.)

az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1513/2001/EK rendelettel ([1]) módosított, az olaj- és zsírpiac közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1966. szeptember 22-i 136/66/EK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 35a. cikkére,

mivel:

(1) Az olívaolaj bizonyos tulajdonságai, különösen az organoleptikus és táplálkozási tulajdonságok – figyelembe véve a termelési költségeit – lehetővé teszik, hogy a legtöbb más növényi zsiradékkal összehasonlítva viszonylag magas áron hozzák forgalomba. Figyelembe véve a piaci helyzetet, az olívaolajra új forgalmazási előírásokat kell megállapítani, amelyek különösen a 2001/101/EK bizottsági irányelvvel ([3]) módosított, az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([4]) megállapított szabályokat kiegészítő különleges címkézési szabályokra és különösen annak 2. cikkében megállapított szabályokra vonatkoznak.

(2) Az értékesített olívaolaj eredetiségének biztosítása érdekében a kiskereskedelmi kiszerelésű olívaolaj mérete egy meghatározott nagyságot nem haladhat meg, továbbá megfelelő zárórendszerrel kell rendelkeznie. A tagállamok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy közétkeztetési intézmények számára engedélyezzék a nagyobb kiszerelést.

(3) A 136/66/EGK rendelet 35. cikkében előírt, az olívaolaj különböző kategóriáira vonatkozó kötelező leírások mellett a fogyasztókat tájékoztatni kell a kínált olívaolaj fajtájáról is.

(4) A mezőgazdasági hagyományok és a helyi extrakciós és keverési eljárások eredményeként a közvetlenül forgalmazható szűz olívaolaj egészen különböző ízű és minőségű lehet a földrajzi származásától függően. Ez árkülönbséghez vezethet ugyanazon a kategórián belül, ami zavart okoz a piac működésében. Az étkezési olívaolaj más kategóriáiban a származáshoz kapcsolódóan nincs jelentős különbség, így ezen olajok közvetlen csomagolásán feltüntetett eredetmegjelölés ahhoz vezethet, hogy a fogyasztók azt gondolják, hogy valójában van minőségi különbség. Annak érdekében, hogy elkerüljék az étkezési olívaolajok piacának torzulását, az eredetmegjelölésekre közösségi előírásokat kell megállapítani, amelyek alkalmazását a pontosan meghatározott feltételeket kielégítő extra szűz és szűz olívaolajra kell korlátozni. A cél egy, az ilyen kategóriájú olívaolajokra vonatkozó kötelező eredetmegjelöléssel kapcsolatos rendszer létrehozása. Amíg azonban nincs szabályozás az összes forgalomban lévő olívaolaj származásának követésére és ellenőrzésére, addig nincs lehetőség ilyen rendszer bevezetésére, s ezért szabadon választható szabályozást kell bevezetni az extra szűz és szűz olívaolajokra.

(5) A meglévő védjegyek, így a földrajzi hivatkozások is, továbbra is használhatók, amennyiben a 92/10/EGK határozattal ([5]) módosí-

([1]) HL L 201., 2001.7.26., 4. o.
([2]) HL 172., 1966.9.30., 3025/66. o.
([3]) HL L 310., 2001.11.28., 19. o.
([4]) HL L 109., 2000.5.6., 29. o.
([5]) HL L 6., 1992.1.11., 35. o.

▼B

tott, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelvnek ([1]), illetve a 3288/94/EK rendelettel ([2]) módosított, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletnek ([3]) megfelelően korábban már hivatalosan bejegyezték őket.

(6) A regionális eredetmegjelölés oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) valósítható meg a legutóbb a 2796/2000/EK bizottsági rendelettel ([4]) módosított, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet ([5]) alapján. A regionális eredetet jelző megjelöléseket az OEM vagy OFJ alapján kell alkalmazni, hogy elkerüljék a fogyasztók megtévesztését és ezzel a piac működésében fellépő zavarokat. A behozott olívaolaj esetében be kell tartani a legutóbb a 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([6]) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben ([7]) előírt nem preferenciális származási szabályokat.

(7) Amennyiben a szűz olívaolaj eredetmegjelölése a Közösségre vagy valamelyik tagállamra vonatkozik, figyelembe kell venni, hogy nemcsak a felhasznált olívaolaj, hanem az extrakciós módszer és eljárás is befolyásolja az olaj minőségét és ízét. Ezért az eredetmegjelölésnek utalnia kell arra a földrajzi területre, ahol az olívaolajat előállították, amely általában az a terület, ahol az olajat kivonták az olajbogyóból. Bizonyos esetekben azonban az extrahálás nem ugyanazon a helyen történik, ahol az olajbogyót betakarították, így ezt az információt fel kell tüntetni a csomagoláson vagy a címkéken annak érdekében, hogy elkerüljék a vásárlók megtévesztését és az olívaolajpiacon fellépő zavart.

(8) A Közösségben és a tagállamokban a forgalmazott szűz olívaolaj jelentős része különböző olívaolajok keverékéből áll, ami biztosítja a piacon elvárt állandó minőséget és a jellegzetes organoleptikus jellemzőket. Az érintett területekről származó szűz olívaolaj jellegzetes tulajdonságai, annak ellenére, hogy kis mennyiségben más területről származó olívaolajat adnak hozzá – vagy éppen ennek köszönhetően –, biztosítottak. Annak érdekében, hogy a hagyományos kereskedelmi forgalomnak megfelelően lehetővé tegyék a piac állandó ellátottságát, valamint figyelembe véve az olajbogyó-termesztésre jellemző ingadozásokat a termelési volumenben, fenn kell tartani a Közösségre vagy valamelyik tagállamra vonatkozó eredetmegjelölést akkor is, ha a termék kis mennyiségben más területekről származó olívaolajat tartalmazó keverék. Ebben az esetben a fogyasztókat tájékoztatni kell arról, hogy a termék nem teljesen abból az övezetből származik, amelyet az eredetmegjelölés megad.

(9) A 2000/13/EK irányelv alapján a címkézés jelzései nem tévesztethetik meg a vásárlót, különösen az érintett olívaolaj jellemzőivel, illetve azzal kapcsolatban, ha a termékre vonatkozóan olyan tulajdonságokat tüntetnek fel, amelyekkel nem rendelkezik, vagy azt a látszatot keltik, hogy különleges jellemzői vannak, jóllehet a legtöbb olaj rendelkezik ezekkel. Bizonyos általánosan használt, az olívaolajra alkalmazott választható megjelölések tekintetében szintén összehangolt szabályokra van szükség, hogy pontosan meghatározzák ezeket az állításokat, és biztosítsák pontosságuk

([1]) HL L 40., 1989.2.11., 1. o.
([2]) HL L 349., 1994.12.31., 83. o.
([3]) HL L 11., 1994.1.14., 1. o.
([4]) HL L 324., 2000.12.21., 26. o.
([5]) HL L 208., 1992.7.24., 1. o.
([6]) HL L 311., 2000.12.12., 17. o.
([7]) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

▼B

ellenőrizhetőségét. Ennek megfelelően a „hidegen sajtolt” és „hideg-extrakciós” fogalmaknak meg kell felelniük egy technikailag meghatározott hagyományos előállítási módszernek. Az érzékszervekkel meghatározható tulajdonságokat objektív megállapításokra kell alapozni. Önmagában a savtartalom megadása a fogyasztót megtévesztően egy abszolút minőségi kritérium benyomását kelti, mivel ez a tényező az érintett olívaolaj egyéb jellemzői mellett csak egy minőségi értéket képvisel. Ezért bizonyos megjelölések elterjedése és azok gazdasági jelentősége miatt az alkalmazásukra objektív kritériumokat kell megállapítani az olívaolaj piacának áttekinthetősége érdekében.

(10) Meg kell akadályozni, hogy az olívaolajat tartalmazó élelmiszerek megtévesszék a fogyasztókat az olívaolaj hírnevének kiemelésével anélkül, hogy egyértelműen megadnák a termék valódi összetételét. Ezért a címkézésen egyértelműen fel kell tüntetni az olívaolaj százalékos arányát és az azokra a termékre előírt megjelöléseket, amelyek kizárólag növényi olajok keverékéből állnak. Ezenkívül figyelembe kell venni az olívaolaj-termékekre vonatkozó, egyes rendeletekben megállapított különleges rendelkezéseket is.

(11) Az olívaolaj-kategóriák elnevezései megfelelnek a 136/66/EGK rendelet mellékletében és legutóbb a 796/2002/EK rendelettel ([1]) módosított, az olívaolaj és az olívamaradék-olaj jellemzőiről és az ezekre vonatkozó elemzési módszerekről szóló, 1991. július 11-i 2568/91/EGK bizottsági rendeletben ([2]) megállapított fizikai-kémiai és organoleptikus jellemzőknek. A címkézésen lévő minden más jelzést objektív tényekkel igazolni kell, hogy elkerüljék a fogyasztók megtévesztését és az érintett olajok piacán a verseny torzulását.

(12) A 136/66/EGK rendelet 35a. cikkének (2) bekezdésében megállapított ellenőrzési rendszer keretében a tagállamoknak meg kell határozniuk a címkézésen használható különböző megnevezésekre vonatkozó bizonyítékokat és az esetleges pénzbírságot. Bármilyen lehetőség előzetes kizárása nélkül ez a bizonyíték lehet megállapított tény, vizsgálatok eredménye, illetve megbízható feljegyzés és ügyviteli vagy számviteli információ.

(13) Mivel a címkézésért felelős vállalkozások ellenőrzését abban a tagállamban kell végrehajtani, ahol ezeket a vállalkozásokat létrehozták, egy közigazgatási együttműködési eljárást kell kidolgozni a Bizottság és azon tagállamok között, ahol az olajat forgalomba hozzák.

(14) A e rendeletben előírt szabályozás kiértékelése érdekében az érintett tagállamoknak jelenteniük kell a körülményeket és a felmerült nehézségeket.

(15) Az új előírásokhoz való alkalmazkodás és az alkalmazásukhoz szükséges eszközök létrehozása érdekében a legutóbb a 2152/2001/EK rendelettel ([3]) módosított, az olívaolaj forgalmazására vonatkozó előírásokról szóló, 1998. december 22-i 2815/98/EK bizottsági rendelet ([4]) alkalmazásának időtartamát meg kell hosszabbítani, e rendelet alkalmazását pedig el kell halasztani.

(16) Az Olaj- és Zsírpiaci Irányítóbizottság az elnöke által kitűzött határidőn belül nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

([1]) HL L 128., 2002.5.15., 8. o.
([2]) HL L 248., 1991.9.5., 1. o.
([3]) HL L 288., 2001.11.1., 36. o.
([4]) HL L 349., 1998.12.24., 56. o.

▼B

1. cikk

(1) A 2000/13/EK irányelv sérelme nélkül ez a rendelet különleges előírásokat határoz meg a 136/66/EGK rendelet mellékletének 1. a) és b), valamint 3. és 6. pontjában említett olívaolajok és olívamaradékolajok kiskereskedelmi forgalmazására.

(2) E rendelet alkalmazásában a kiskereskedelmi forgalmazás az (1) bekezdésben említett, természetes állapotban kiszerelt vagy élelmiszerben feldolgozott olajnak a végső felhasználó számára történő értékesítését jelenti.

2. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok legfeljebb 5 liter űrtartalmú kiszerelésben kínálhatók a végső felhasználónak. A csomagolást olyan zárórendszerrel kell ellátni, amely az első kinyitás után nem zárható le újra, és a 3–6. cikknek megfelelően kell címkézni.

Azonban az éttermekben, kórházakban, üzemi étkezdékben vagy más hasonló közétkeztetési intézményekben való fogyasztásra szánt olaj esetében a tagállamok az adott létesítménytípustól függően megállapíthatnak 5 litert meghaladó maximális űrtartalmú kiszerelést is.

3. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok címkézése a 136/66/EGK 35. cikkének megfelelő kereskedelmi megnevezésen túl egyértelmű és kitörölhetetlen betűkkel jelöli a következő, az olaj kategóriájára vonatkozó információkat:

a) Extra szűz olívaolaj:

„közvetlenül olajbogyókból, kizárólag mechanikai eszközökkel előállított első osztályú olívaolaj;”

b) Szűz olívaolaj:

„közvetlenül olajbogyókból, kizárólag mechanikai eszközökkel előállított olívaolaj;”

c) Finomított olívaolajból és szűz olívaolajból álló olívaolaj:

„kizárólag finomításon átesett olívaolajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajat tartalmazó olaj;”

d) Olíva-olajpogácsából készült olaj:

„kizárólag az olívaolaj extrahálása után nyert termék kezelésével előállított olajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajokat tartalmazó olaj,”

vagy

„kizárólag olíva-olajpogácsából készült olaj feldolgozásával kapott olajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajat tartalmazó olaj.”

4. cikk

(1) Csak a 136/66/EGK rendelet mellékletének 1. a) és b) pontjában meghatározott extra szűz és szűz olívaolajok címkézése tartalmazhat eredetmegjelölést a (2)–(6) bekezdésben előírt feltételek alapján.

E rendelet alkalmazásában az „eredetmegjelölés” a földrajzi területre való utalást jelenti a csomagoláson, illetve az ahhoz kapcsolódó címkén.

(2) Az eredetmegjelölés utalhat a származási régióra azon termékek tekintetében, amelyeken a 2081/92/EGK rendelet alapján oltalom alatt álló eredetmegjelölést vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzést tüntettek fel. Ezeket a megjelöléseket az említett rendelet szabályozza.

▼B

Egyéb esetben az eredetmegjelölés egy tagállamra, a Közösségre vagy egy harmadik országra történő utalást tartalmaz.

(3) E rendelet alkalmazásában nem tekinthetők eredetmegjelölésnek azok a márka- és vállalkozásnevek, amelyek bejegyzését a 89/104/EGK irányelv alapján legkésőbb 1998. december 31-ig, a 40/94/EK rendelet alapján pedig legkésőbb 2002. május 31-ig kérelmezték.

(4) A harmadik országból származó behozatal esetében az eredetmegjelölést a 2913/92/EK rendelet 22–26. cikkének megfelelően határozzák meg.

(5) Egy tagállamot vagy a Közösséget említő eredetmegjelölés megfelel annak a földrajzi területnek, ahol az érintett olajbogyókat betakarították vagy ahol az az üzem található, amelyben olajbogyókból kinyerték az olajat.

Amennyiben az olajbogyókat egy olyan tagállamban vagy harmadik országban takarították be, amely nem azonos azzal az országgal, ahol az az üzem található, amelyben az olajbogyókból kinyerték az olajat, az eredetmegjelölés a következő szöveget tartalmazza: „…-ban/-ben (a Közösség vagy az érintett tagállam vagy ország neve) betakarított olajbogyókból …-ban/-ben (a Közösség vagy az érintett tagállam neve) előállott (extra) szűz olívaolaj”.

(6) Az extra szűz olívaolaj vagy szűz olívaolaj keverékei esetében, amelyeknek több mint 75 %-a e cikk (5) bekezdése első albekezdésének értelmében ugyanabból a tagállamból vagy a Közösségből származik, fel lehet tüntetni a fő származási helyet annak tényleges minimális százalékarányának feltüntetésével együtt (75 % vagy ennél több).

5. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok címkézésén szereplő választható megjelölések közül az itt meghatározottaknak eleget kell tenniük a következő követelményeknek:

a) a „első hidegsajtolásból nyert” megjelölés csak olyan szűz vagy extra szűz olívaolajon tüntethető fel, amelyet 27 °C alatti hőmérsékleten az olajbogyópép első mechanikai sajtolásával, hidraulikus préseket alkalmazó hagyományos extraháló rendszerrel állítottak elő;

b) a „hideg-extrakciós” megjelölés csak olyan szűz vagy extra szűz olívaolajon tüntethető fel, amelyet 27 °C alatti hőmérsékleten az olajbogyópép átszűrésével vagy centrifugálásával állítottak elő;

c) az organoleptikus tulajdonságok megjelölése csak akkor tüntethető fel, ha ezek a 2568/91/EGK rendeletben előírt analitikai módszer eredményein alapulnak;

d) a savtartalom vagy maximális savtartalom jelzése csak akkor tüntethető fel, ha mellette egy ugyanakkora betűméretű és ugyanabban a látótérben lévő jelzést helyeznek el a 2568/91/EGK rendeletnek megfelelően meghatározott peroxidértékről, viasztartalomról és UV-abszorpcióról.

6. cikk

(1) Amennyiben az olívaolaj és más növényi olajok keverékei esetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok, mint összetevők, a többi összetevő felsorolásától eltérő helyen, szöveggel, képpel vagy grafikus ábrázolással ki vannak emelve a címkézésen, az érintett keveréken a következő kereskedelmi megnevezést kell feltüntetni: „növényi olajok (vagy az érintett növényi olaj külön megnevezése) és olívaolaj keveréke”, ezt pedig közvetlenül követi a keverékben lévő olívaolaj százalékaránya.

▼B

Az olívaolajat, mint összetevőt csak akkor emelhetik ki az első albekezdésben említettek szerint képpel vagy grafikus ábrázolással a címkézésen, ha az az érintett keverék több mint 50 %-át teszi ki.

(2) Azoknak az eseteknek a kivételével, amelyeket az olívaolajat tartalmazó bizonyos termékekre vonatkozó rendeletek említenek, ha egy élelmiszerben az (1) bekezdésben említettől eltérő olívaolaj, mint összetevő, a többi összetevő felsorolásától eltérő helyen, szöveggel, képpel vagy grafikus ábrázolással ki van emelve a címkézésen, az élelmiszer kereskedelmi megnevezése után közvetlenül fel kell tüntetni az olívaolajnak az élelmiszer teljes nettó súlyához viszonyított százalékarányát.

A hozzáadott olívaolajnak az élelmiszer teljes nettó súlyához viszonyított százalékaránya helyettesíthető a hozzáadott olívaolajnak a zsírok teljes súlyához viszonyított százalékarányával, kiegészítve a zsírokra történő megfelelő utalással.

(3) Amennyiben olíva-olajpogácsából készült olaj szerepel összetevőként, akkor az (1) és (2) bekezdést értelemszerűen az „olívaolaj” szó helyébe lépő „olíva-olajpogácsából készült olaj” szóval kell alkalmazni.

7. cikk

Annak a tagállamnak a kérésére, ahol a címkén feltüntetett gyártó, csomagoló vagy eladó címe található, az érintett fél a 4., 5. és 6. cikkben említett megjelölések alátámasztására okmányokat nyújt egy vagy több, a következőkben felsorolt tény alapján:

a) tényszerű adatok és tudományosan megállapított tények;

b) a reprezentatív mintákon végrehajtott vizsgálatok eredményei vagy azok automatikus nyilvántartása;

c) a közösségi és/vagy a nemzeti szabályoknak megfelelően nyilvántartott igazgatási vagy számviteli információk.

Az érintett tagállam bizonyos tűréshatáron belül megengedi a címkézésen feltüntetett, a 4., 5. és 6. cikkben említett megjelölések, valamint a benyújtott alátámasztó okmányok és/vagy a független szakértői vélemények alapján levont következtetések közötti eltérést, figyelembe véve a módszerek, valamint a vonatkozó dokumentáció pontosságát és megismételhetőségét, továbbá adott esetben a független szakértői vélemények pontosságát és megismételhetőségét is.

8. cikk

(1) A tagállamok továbbítják az e rendelet alkalmazásának ellenőrzéséért felelős szerv vagy szervek nevét és címét a Bizottságnak, amely kérésre tájékoztatja a többi tagállamot és az érdekelt feleket.

(2) Az a tagállam, ahol a címkézésen feltüntetett cím alapján a gyártó, csomagoló vagy az eladó található, egy vizsgálati kérelem alapján a kérelem benyújtását követő hónap vége előtt mintát vesz, és ellenőrzi a szóban forgó címkén feltüntetett megjelölések valódiságát. Ezt a kérelmet beadhatják:

a) a Bizottság hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei;

b) valamelyik, az 1638/98/EK tanácsi rendelet ([1]) 4a. cikkének megfelelően a piaci szereplőknek az adott tagállam által elismert szervezete;

c) egy másik tagállam ellenőrző szerve.

(3) A (2) bekezdésben említett kérelemhez mellékelni kell az igényelt vizsgálathoz szükséges összes információt, különösen a következőket:

a) a szóban forgó olaj mintavételének vagy vásárlásának az időpontja;

([1]) HL L 210., 1998.7.28., 32. o.

▼B

b) annak a vállalkozásnak a neve, illetve cégneve és címe, ahol a mintavétel történt, vagy ahol az érintett olajat vásárolták;

c) az érintett tételek száma;

d) az összes, az érintett olaj csomagolásán lévő címke másolata;

e) az analízis vagy más független szakértői vélemények eredménye, amely megadja az alkalmazott módszereket és az érintett laboratórium vagy szakértő nevét és címét is;

f) adott esetben az értékesítési egység nyilatkozata alapján a szóban forgó olaj szállítójának neve.

(4) A (2) bekezdésben említett kérelem benyújtását követő harmadik hónap vége előtt az érintett tagállam tájékoztatja a kérelmezőt a kérelem hivatkozási számáról és a megtett intézkedésekről.

9. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket – a szankciórendszer tekintetében is – e rendelet betartásának biztosítása érdekében.

A tagállamok legkésőbb 2002. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az e célból hozott intézkedésekről, valamint – a módosítások elfogadását követő hónap vége előtt – ezen intézkedések módosításairól.

▼M3

A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia legkésőbb 2004. december 31-ig értesítik a Bizottságot az e célból tett intézkedésekről, továbbá ezen intézkedések módosításáról, az azok elfogadását követő hónap vége előtt.

▼B

(2) Az 5. és 6. cikkben említett megjelölések ellenőrzése érdekében az érintett tagállamok elismerési rendszert vezethetnek be azokra a vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek csomagolólétesítményei a területükön találhatók. Ez az elismerés a 4. cikkben említett megjelölések tekintetében kötelező.

Az elismerést és az ahhoz tartozó alfanumerikus azonosítót az a kérelmező vállalkozás kapja meg, amely megfelel a következő feltételeknek:

a) csomagolólétesítményekkel rendelkezik;

b) kötelezettséget vállal arra, hogy összegyűjti és megőrzi a tagállam által a 7. cikk alapján kért alátámasztó okmányokat;

c) olyan tárolási rendszerrel rendelkezik, amely lehetővé teszi, hogy az érintett tagállam számára meggyőzően ellenőrizzék az eredetmegjelöléssel ellátott olajok származását.

A címkén adott esetben fel kell tüntetni az elismert csomagolólétesítmény alfanumerikus azonosítóját.

(3) A tagállamok továbbra is elismertnek tekinthetik azokat a csomagolóvállalkozásokat, amelyek esetében a 2815/98/EK rendelet alapján engedélyezték az eredetmegjelöléssel ellátott olajok csomagolását, továbbá a 2001/02-es gazdasági évben megfelelnek az elismerési követelményeknek.

10. cikk

Az érintett tagállamok minden évben legkésőbb március 31-ig egy jelentést továbbítanak a Bizottságnak, amely az előző év tekintetében a következő információkat tartalmazza:

a) a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően beérkezett vizsgálati kérelmek;

▼B

b) az előző gazdasági években végrehajtott, illetve az előző gazdasági években elkezdett, de még folyamatban lévő vizsgálatok;

c) a vizsgálatok alapján hozott intézkedések és az alkalmazott szankciók.

A jelentés a vizsgálat végrehajtásának éve szerint, valamint a jogsértés típusa szerint adja meg az információkat. Adott esetben a jelentés meghatározza a felmerült különleges nehézséget, és javaslatokat tesz az ellenőrzések javítására.

11. cikk

A 2815/98/EK rendelet 7. cikkében a „2002. június 30-ig” helyébe „2002. október 31-ig” lép.

12. cikk

(1) Ez a rendelet *Az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

▼M2

(2) Ezt a rendeletet 2002. november 1-jétől kell alkalmazni.

A 2. és 3. cikket, az 5. cikk a), b) és d) pontját, valamint a 6. cikket 2003. november 1-jétől kell alkalmazni.

▼M7

Az 5. cikk c) pontját 2009. július 1-jétől kell alkalmazni.

▼M2

A 11. cikket 2002. július 1-jétől kell alkalmazni.

Azonban, azok a termékek, amelyeket 2002. augusztus 1-je előtt jogszerűen gyártottak és címkéztek az Európai Közösségben, illetve jogszerűen hoztak be az Európai Közösségbe és bocsátottak szabad forgalomba, a készletek kimerüléséig forgalomba hozhatók.

▼B

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.